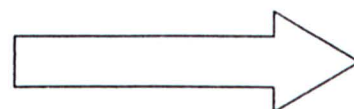

WEHIKUL CZASU

CENA 1ZŁ!

WYKONALI:
Marcin Kurianowicz
Paweł Biliński
Paweł Mikulski
Adam Kowieski
Mariusz Ziółkowski

EGIPT

Egipt to kraj wyjątkowo bogaty w zabytki starożytnej kultury i mocno zakorzeniony w swej długiej historii. Dynamiczny rozwój populacji sprawił, że konieczne stało się również sprostanie wyzwaniom współczesnego świata, zwrócenie się ku nowoczesnemu rolnictwu i przemysłowi. Inwestycje zmieniają wygląd kraju i sposób życia jego mieszkańców. Symbolem tych zmian była budowa Wielkiej Tamy Asuańskiej – lekarstwa na wszystkie bolączki Egiptu. Przy okazji został jednak zaburzony coroczny cykl wylewów Nilu, któremu od wieków kraj zawdzięczał swoje istnienie i potęgę.

Egipt jest krajem o urozmaiconej rzeźbie terenu. Połowę granic państwa stanowią wybrzeża morskie. Morze Śródziemne (na północy) jest oddzielone od Zatoki Sueskiej Morza Czerwonego wąskim pomostem lądowym, będącym jednocześnie połączeniem pomiędzy Afryką a Azją. Wybrzeża Morza Śródziemnego sąsiadują bezpośrednio z terenami pustynnymi. Dominują pustynie kamieniste, żwirowe i solniska. Krajobraz jest urozmaicony dolinami licznych cieków okresowych, zwanych wadi, które dostarczają na obszary pustyni materiału żwirowego i piaszczystego. Jest on następnie modelowany przez wiatr i zmiany temperatury. Brzeg Morza Czerwonego, podobnie jak po stronie Półwyspu Arabskiego, ma charakter górzysty, co wynika z genezy tego basenu.

Egipt jest przecięty przez dolinę Nilu, najdłuższej rzeki świata. Na terenie kraju nie jest ona zasilana żadnym stałym dopływem, przez co jej dolina jest wąska i dopiero przy ujściu tworzy rozległą deltę.

Egipt jest krajem o urozmaiconej rzeźbie terenu; w jego południowej i wschodniej części występują góry

Pełna nazwa: Arabska Republika

Egiptu

Nazwa oryginalna: Jumhūriyyah Misr al-'Arabiyyah

Powierzchnia: 997 739 km²

Stolica: Kair

Główne miasta: Aleksandria, Giza.

Port Said, Asjut, Suez, Fajum, Asuan

Głowa państwa: od 1981 r. prezydent Mohamed Hosni Mubarak

Szef rządu: od 1996 r. premier Kamal Ahmed al-Gansuri

Jednostka monetarna: funt egipski

Liczba ludności: 57,6 mln

Narodowości: Arabowie, Koptowie, Nubijczycy, Berberowie, Ormianie, Grecy

Przeciętna długość życia: 63 lata (63 mężczyźni, 65 kobiety)

Przyrost naturalny: 2%

Języki: arabski, języki nubijskie

Główne wyznania: islam, chrześcijaństwo obrządku koptyjskiego

Analfabetyzm: 49%

Produkt narodowy brutto: 1275 USD na jednego mieszkańca

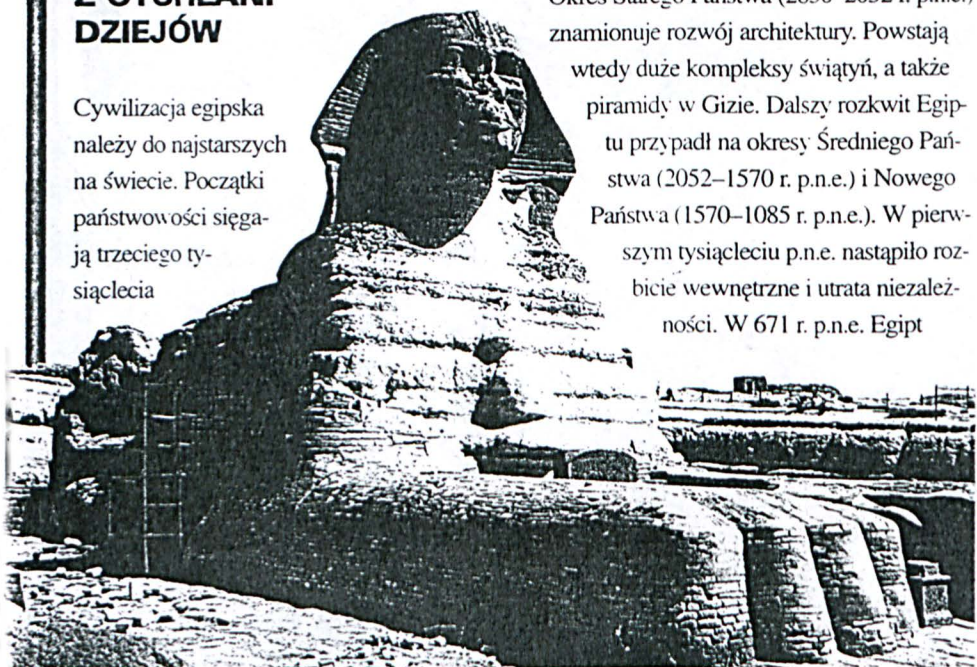
Obok zabytków starożytności znajdują się też m.in. pamiątki po wyprawach krzyżowych, jak widoczny na zdjęciu fort na półwyspie Synaj

KLIMAT EGIPTU

Klimat Egiptu zmienia się pasowo z północy na południe. Na wybrzeżu śródziemnomorskim panuje klimat podzwrotnikowy, a na pozostałym obszarze zwrotnikowy. Temperatury stycznia wahają się od 9°C do 19°C, a latem na południu kraju sięgają 33°C (lokalnie nawet 49°C). Charakterystyczną cechą terenów pustynnych są duże dobowe amplitudy temperatury. Podczas gdy w ciągu dnia piasek nagrzewa się do kilkudziesięciu stopni, w nocy nierzadko notuje się przymrozki. Opady na północy wynoszą 50–150 mm, a przy granicy z Sudanem występują nieregularnie, co kilka lat. Swoistym zjawiskiem jest silny, gorący wiatr, zwany chamsin, wiejący wiosną od strony pustyni i wywołujący uciążliwe burze pyłowe. Klimat Egiptu nie zawsze był tak surowy. Kilka tysięcy lat temu rozciągały się tu rozległe sawanny zamieszkiwane przez antylopy, lwy i gepardy. Dziś świat roślin i zwierząt jest znacznie uboższy i koncentruje się przede wszystkim w dolinie Nilu oraz w oazach.

Z OTCHŁANI DZIEJÓW

Cywilizacja egipska należy do najstarszych na świecie. Początki państwowości sięgają trzeciego tysiąclecia

Sfinks to obok piramid najbardziej znany zabytek Egiptu

W pobliżu Gizy, na rozległym płaskowyżu zasypywanym przez piasek, znajdują się trzy najwspanialsze grobowce świata – piramidy faraonów Cheopsa, Chefrena i Mykerinosa. Wzniesione przed 2500 r. p.n.e. zadziwiają precyzją i rozmachem wykonania, będąc jedynym z siedmiu cudów starożytnego świata zachowanym do dziś. Materiał do budowy piramid stanowiły ogromne bloki skalne pochodzące z płaskowyżu w ich sąsiedztwie. W miejscu, w którym był kamieniołom, obecnie znajduje się posąg Sfinksa symbolizujący faraona Chefrena. Niedługo powierzchnię piramid okrywała okładzina z polerowanych płyt wapiennych. Większość z nich została jednak dawno rozebrana i posłużyła m.in. do budowy domów w Kairze. Granit, którym wykładano wnętrza piramid, pochodził z położonej 800 km w górę Nilu Asuanu.

p.n.e., kiedy za sprawą władcy Menesa (utożsamianego z Narmerem) doszło do zjednoczenia państw Górnego i Dolnego Egiptu. Okres Starego Państwa (2850–2052 r. p.n.e.) znamionuje rozwój architektury. Powstają wtedy duże kompleksy świątyń, a także piramidy w Gizie. Dalszy rozkwit Egiptu przypadł na okresy Średniego Państwa (2052–1570 r. p.n.e.) i Nowego Państwa (1570–1085 r. p.n.e.). W pierwszym tysiącleciu p.n.e. nastąpiło rozbicie wewnętrzne i utrata niezależności. W 671 r. p.n.e. Egipt

najeżdżają Asyryjczycy. w 525 r. p.n.e. Persowie, a w 332 r. p.n.e. wojska Aleksandra III Wielkiego. Względna stabilizację państwa po roku 332 r. p.n.e. (rządy dynastii Ptolemeuszów 305–30 r. p.n.e.) przerywa kolejny podbój, tym razem dokonany przez Rzymian. Po upadku cesarstwa rzymskiego i przy malejącym wpływie Bizancjum Egipt zajmują Arabowie (641 r.). Od XVI w. kraj znajduje się w obrębie Imperium Osmańskiego, z czasem uzyskując jednak znaczną autonomię. W 1882 r. zostaje zajęty przez Brytyjczyków, chcących przejąć kontrolę nad Kanałem Sueskim. Niepodległość uzyskuje Egipt w 1922 r., lecz wojska brytyjskie pozostają w strefie kanału do 1956 r.

Narodziny imperium

STAROŻYTNY EGIPT

Starożytny Egipt był imperium, którego zabytki – piramidy czy Sfinks – do dziś wzbudzają nasze zdumienie i podziw. Jak to możliwe, że kraj gorących i nieurodzajnych pustyń stał się kolebką wielkiej cywilizacji? Jak zwykli rolnicy znad Nilu stworzyli imperium?

NIL. ZBUDOWANO PIRAMIDY

Patrząc na piaski Egiptu, trudno uwierzyć, że kilkanaście tysięcy lat temu rozciągały się tam sawanny i rosły lasy pełne zwierzyny. Potem jednak zmienił się klimat – zanikły opady, a kraj stał się pustynią. Zwierzęta i ludzie przenieśli się bliżej wody – w Dolinie Nilu zrobiło się ciasno. Aby przeżyć, człowiek musiał nauczyć się wykorzystywać zyciodajne moce rzeki.

Od tej pory Egipt składał się w 98% z pustyni – tylko pozostałe 2% stanowił pas urodzajnej ziemi w Dolinie Nilu. Miał on najwyżej 10 km szerokości, mimo to żywił miliony Egipcjan! Co umożliwiło im przetrwanie?

TŁOK NAD NILEM

Pomógł im Nil, który wiosną zamieniał się w rwącą rzekę, niosącą ogromne ilości żyznego mułu. Muł osadzał się na wybrzeżach i sprawiał, że pola uprawne dawały obfite plony aż trzy razy w roku. Dlatego nad Nilem mogło żyć tylu ludzi.

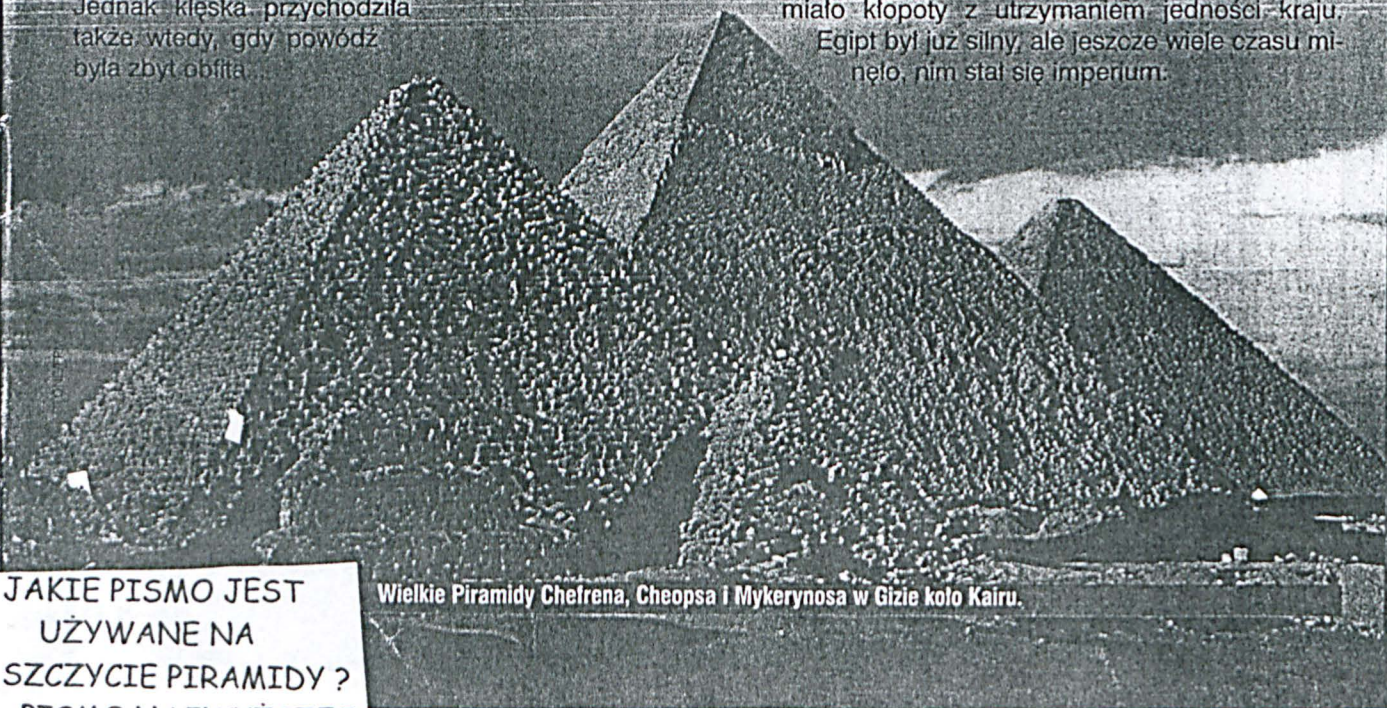
Kiedy nadchodziła fala powodziowa, Egipcjanie kierowali wodę do sieci tysięcy sztucznych kanałów. Jeśli tego zaniedbali, cierpieli głód w wyniku suszy. Jednak klęska przychodziła także wtedy, gdy powódź była zbyt obfita.

Prace przy sieci kanałów przekraczały możliwości jednej wioski. Aby przeżyć, trzeba było się zjednoczyć. Tylko sprawnie zarządzany kraj mógł utrzymać w porządku ogromną sieć kanałów. Kiedy Egipcjanie to zrozumieli, otworzyła się przed nimi droga do utworzenia państwa.

ZJEDNOCZENIE EGIPITU – I I II DYNASTIA

Początkowo istniały dwa państwa egipskie: Górny (południowy) Egipt, którego faraon nosił białą koronę, i Dolny Egipt (Delta) – jego władca nosił koronę czerwoną. Pierwszym królem, który próbował zjednoczyć kraj, był Skorpion z Górnego Egiptu. Na zachowanej głowicy jego paradnej maczugi widać symbolicznie przedstawione pokonane plemiona Deltę. Jego następcę, Narmera, uważa się za założyciela I dynastii i stolicy zjednoczonego królestwa – miasta Memfis. Być może też podzielił kraj na nomy – prowincje. Ułatwiała to organizację handlu, ściąganie podatków i zabezpieczanie sieci kanałów przed piaskami pustyni. Narmer zdobył Deltę około 3000 lat p.n.e., jednak wielu władców I i II dynastii miało kłopoty z utrzymaniem jedności kraju. Egipt był już silny, ale jeszcze wiele czasu minęło, nim stał się imperium.

W starożytności Dolina Nilu była gęsto zamieszkała – żyło tam ok. 20 milionów ludzi. Oznacza to, że zaludnienie na kilometr kwadratowy było pięć razy większe niż w dzisiejszej Polsce!

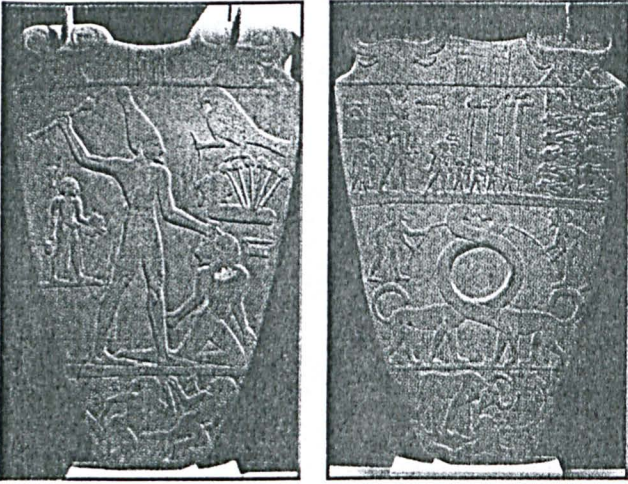

Wielkie Piramidy Chefrena, Cheopsa i Mykerynosa w Gizie koło Kairu.

- JAKIE PISMO JEST
UŻYWANE NA
SZCZYCIE PIRAMIDY ?
- PISMO NAJWYŻSZEJ
JAKOŚCI !

FARAON I JEGO PODDANI

Faraon był nie tylko królem. Władców okresu przeddynastycznego nazywano „towarzyszami boga Horusa”. Po zjednoczeniu faraon w momencie koronacji sam stawał się bogiem. Posiadał absolutną władzę, był jedynym autorytetem w sprawach świeckich i religijnych. Nabożeństwa ku jego czci odprawiano w całym kraju.

Stela Narmera: po jednej stronie Narmer uderzający maczugą wojownika z Dolnego Egiptu; po drugiej – faraon idący pośród świąt. Widać go najpierw w jednej, a potem w drugiej egipskiej koronie – jako pierwszy nosił tytuł „Pana obydwu krajów”.

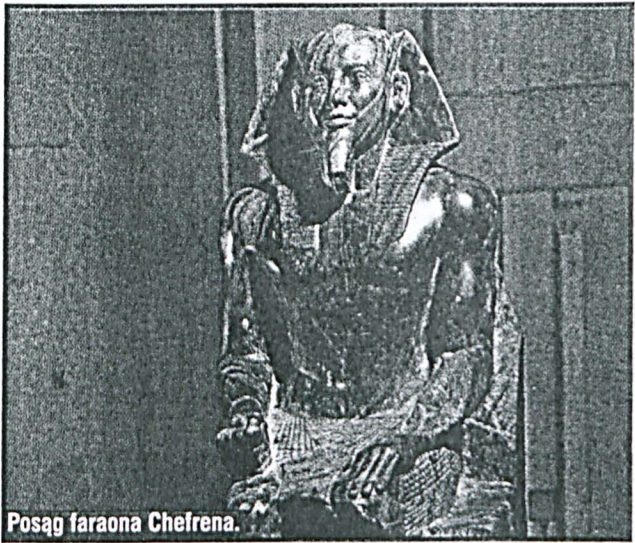
Najwyżsi urzędnicy i arcykapłani przeważnie wywodzili się z rodziny władcy – miało to zapewnić ich lojalność. Od czasów III dynastii „zastępcą” faraona był wezyr – zarządzał krajem i armią.

W Egipcie najwięcej było rolników, mieszkających w skromnych domach z cegiel z mułu. Na czele wioski stał wójt, który odpowiadał za przestrzeganie prawa, odprowadzanie podatków i utrzymywanie w dobrym stanie okolicznych kanałów.

III i IV DYNASTIA – WRESZCIE IMPERIUM!

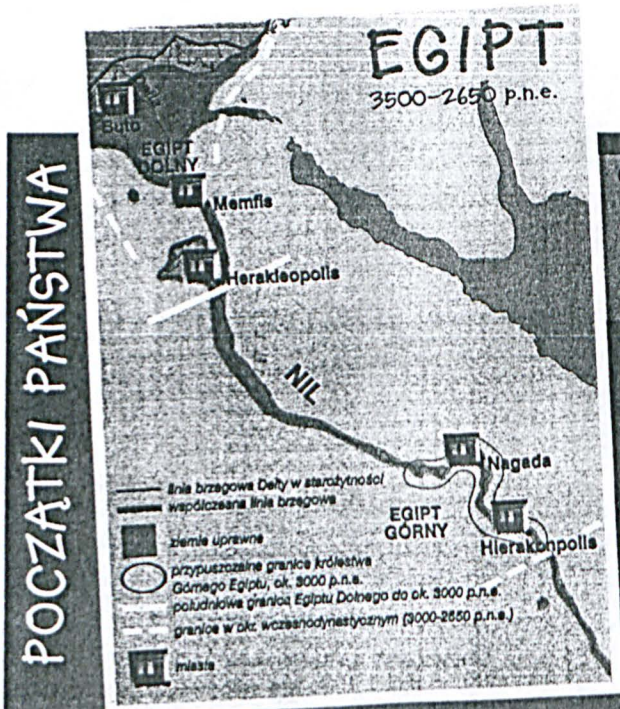
Za założyciela III dynastii uchodzi faraon Dżeser. Wybudował on w Sakkarze piramidę, uważaną za najstarszą tego typu budowlę na świecie. Pozycja Egiptu była już na tyle mocna, że Dżeser zdobył kopalnie szlachetnych kamieni i miedzi na Synaju. Ostatnim władcą III dynastii był Hewny, który osadził garnizon na jednej z wysp Pierwszej Katarakty – Elefantynie. Być może już wtedy do Egiptu należały bajecznie bogate kopalnie złota w południowej części kraju.

Pierwszym faraonem IV dynastii był wojowniczy Snofru. Odziedziczył państwo na tyle silne, że mógł kontynuować ekspansję. Wyprawił się daleko na południe – z pierwszej ekspedycji do Nubii (dzisiejszy Sudan) przywiódł 1000 czarnych jeńców. A w leżącej na zachodzie Libii zdobył 11 000 niewolników i 13 000 sztuk bydła. Walczył też z przodkami Arabów – naskalny napis z Synaju mówi o wyprawie Snofru, który ukał tamtejsze plemię, napadające na egipskie kopalnie.

Posąg faraona Chefrena.

Snofru został zapamiętany także jako wielki budowniczy. Zachowane inskrypcje mówią, że każdego roku stawał twierdzę, świątynię lub inną monumentalną budowlę. Samych piramid wybudował sobie aż trzy!

OKRES PRZEDDYNASTYCZNY

do ok. 3000 p.n.e.
 ok. 6000 – Początki rolnictwa nad Nilem.
 ok. 3500-3000 – Istnieją dwa państwa: Egipt Dolny ze stolicą w Buto i Egipt Górny ze stolicą w Hierakonpolis.
 ok. 3300 – Powstają pierwsze miasta i pismo hieroglificzne.

OKRES WZROSTODYNASTYCZNY

ok. 3000-2650 p.n.e.
 ok. 3000 – Faraon Górnego Egiptu, Skorpion, próbuje zjednoczyć kraj.
 ok. 2900 – Narmer podbija Dolny Egipt, zakłada I dynastie i wznosi Memfis.

STARO PAŃSTWO

ok. 2650-2130 p.n.e.
 2630-2611 – Dżeser z III dynastii wznosi piramidę w Sakkarze.
 2575-2551 – Egipt jest potęgą militarną za Snofru z IV dynastii.
 2550-2467 – Władcy IV dynastii wznoszą w Gizie Wielkie Piramidy.
 2150-2130 – Okres wielkiego głodu. Upadek potęgi Egiptu.

— WAŻNE DATY —

— OK. 3100 P.N.E. —

Zjednoczenie Górnego i Dolnego Egiptu w jedno królestwo.

— OK. 2650 P.N.E. —

Początek panowania faraona Dżesera. Jego doradca Imhotep projektuje pierwszą piramidę schodkową w Sakkarze, zwaną „schodami do nieba”.

— OK. 2575 P.N.E. —

Faraon Cheops (Chufu) buduje w Gizie Wielką Piramidę. Podobne wznoszą obok jego dwaj sukcesorzy, faraonowie Chefren i Mykerinos (Menkaure).

W pobliżu powstaje też Sfinks.

— OK. 2200 P.N.E. —

Pierwszy Okres Przejściowy – rywalizujące ze sobą rody toczą w Egipcie walki o władzę. Upadek handlu, sztuki i rzemiosła.

— OK. 2060 P.N.E. —

Początek Średniego Państwa – księżęta z Teb jednoczą Egipt i przenoszą stolicę z Memfis do Teb.

— OK. 1674 P.N.E. —

Podbój Egiptu przez Hyksosów, plemię z Bliskiego Wschodu posługujące się rydwanami. „Królowie pasterzy” rządzą Egiptem przez ponad sto lat.

— 1405-1367 P.N.E. —

Panowanie Amenhotepa III (Amenophisa), złoty wiek Egiptu. Faraon uświetnia Teby i rozpoczyna budowę świątyni w Luksorze.

— 1379 P.N.E. —

Po 12 latach wspólnych rządów z Amenophisem tron obejmuje Amenhotep IV (Echnaton), który przenosi stolicę z Teb w miejsce położone bliżej Nilu i za jedyne boga uznaje Atona – tarczę słoneczną. Państwem współrządzi żona faraona, Nefretete (Nefertiti).

— 1336 P.N.E. —

Początek panowania Tutenchamona, który przywraca kult dawnych bogów. Faraon umiera młodo, nie pozostawiając potomków.

— OK. 525 P.N.E. —

Podbój Egiptu przez Persów, którzy rządzą nim z krótką przerwą aż do 332 r. p.n.e.

— 332 P.N.E. —

Aleksander Wielki podbija Egipt, przejmuje wiele egipskich obyczajów i odbudowuje dawne świątynie.

— 304 P.N.E. —

Po śmierci Aleksandra władza w Egipcie przechodzi w ręce jednego z jego dowódców, Ptolemeusza. Dynastia Ptolemeuszy panuje do 30 r. p.n.e., kiedy to ostatnia władczyni z rodu, Kleopatra, popełnia samobójstwo.

— SŁAWNI — FARAONOWIE

FARAONOWIE władali starożytnym Egiptem przez prawie 3000 lat. Faraon był najpotężniejszym człowiekiem w państwie, a poddani oddawali mu boską cześć. Z pewnych okresów w historii Egiptu zachowało się bardzo niewiele dokumentów, o niektórych faraonach wiemy jednak całkiem sporo.

DŻESER

Dżeser, który zasiadł na tronie ok. 2650 r. p.n.e., powierzył swemu wybitnemu architektowi Imhotepowi budowę pierwszej piramidy w Sakkarze. Nie jest to jeszcze typowa piramida o pochyłych ścianach, lecz konstrukcja w kształcie schodów. To wspaniałe osiągnięcie architektoniczne należy do pierwszych wielkich budowli z kamienia.

CHEOPS (CHUFU)

Cheops, który panował od ok. 2575 r. p.n.e., wznosił Wielką Piramidę w Gizie.

Jest to największa ze wszystkich piramid i przypuszczalnie najwybitniejsze osiągnięcie budowlane w świecie starożytnym.

HATZEPSUT

Królowa Hatszepsut (panowała w latach 1503-1482 p.n.e.) miała kierować państwem jedynie w zastępstwie swego młodego pasierba, Totmesa III, ale odsunęła go od władzy i zasłynęła jako pierwsza kobieta na tronie starożytnego Egiptu.

TOTMES III

Totmes III (panował w latach 1504-1450 p.n.e.) rozszerzył granice państwa, choć przez pierwsze 20 lat pozostawał w cieniu królowej Hatszepsut.

AMENHOTEP IV (ECHNATON)

Echnaton za jedynego boga uznał Atona, tarczę słoneczną, i wraz ze swą żoną Nefretete (Nefertiti) zniósł kult innych bogów.

TUTENCHAMON

Tutenchamon (panował w latach 1361-1352 p.n.e.) przywrócił po śmierci Echnatona kult dawnych bogów. Znany jest głównie dzięki temu, że w 1922 r. angielski archeolog Howard Carter odnalazł jego nienaruszony przez rabusiów grobowiec pełen szczerozłotych skarbów.

RAMZES II

Ramzes II rządził Egiptem przez 67 lat (ok. 1304-1237 p.n.e.). Wznosił liczne pomniki i świątynie, ozdabiając je zwykłe gigantycznymi posągami własnej osoby.

RELIGIA I OBRZĘDY

EGIPCJANIE mieli setki najróżniejszych bogów i bogiń, często wyobrażanych pod postacią zwierząt. Niektórzy bogowie czczeni byli tylko lokalnie, np. każdy z 42 nomów (księstw) w Egipcie miał swe własne bóstwo.

BÓG SŁOŃCE

Najważniejszym bogiem było słońce, któl wszystkich pozostałych bogów. Przyjmował on różne postacie, a nawet imiona. Jako Amon-Ra miał ludzkie ciało i strzegł faraona w bitwie. Jako Ra-Charachte unosił się na niebie pod postacią wielkiego jastrzębia, dzięki któremu mogli rozmnażać się ludzie i zwierzęta, a ziemia dawała plony.

INNI WAŻNI BOGOWIE

Każdy bóg zajmował się jakimś określonym aspektem życia, np. władca księżycy Thot, o głowie ibisa, był bogiem mądrości, a bóg katarakty Chnum, o głowie barana, pilnował wylewów Nilu.

KULT NAJWAŻNIEJSZYCH BOGÓW

Najważniejsi bogowie mieli swoje wielkie świątynie i kapłanów. Bogom składano w ofierze zwierzęta i jedzenie, które kapłani zabierali dla siebie, jeśli bóg „nie przyjął ofiary”.

POSPOLITE BÓSTWA

Istniało też wiele pomniejszych bóstw, których wizerunki trzymano w domach. Strzegły one mieszkańców w codziennym życiu. Np. Bes, o głowie lwa, był bogiem rodziny, a bogini Taweret, przedstawiana jako ciężarna samica hipopotama, opiekowała się kobietami podczas porodu.

PISMO EGIPSKIE

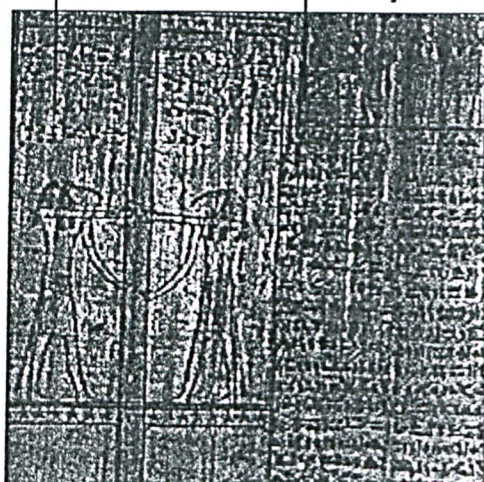
O K. 5000 LAT temu Egipcjanie wymyślili rodzaj pisma zwany hieroglifami. Hieroglify to znaki obrazkowe przedstawiające określone przedmioty. Niektóre z nich oznaczały także dźwięki, np. wargi to zarówno „usta”, jak i dźwięk „r”, i można je było łączyć w słowa.

Pisanie hieroglifami było bardzo żmudne, dlatego wymyślono też prostsze pismo zwane hieratycznym. W odróżnieniu od hieroglifów pisano nim od prawej strony do lewej. Najprostszą i najpóźniejszą formą pisma egipskiego było pismo demotyczne.

KULTURA

Hieroglify

Pismo
hieratyczne

**HIEROGLIFY
I PISMO HIERATYCZNE**
Ten papirus pokryty obu rodzajami pisma pochodzi z ok. 600 r. p.n.e.

STROJE STAROŻYT- NYCH EGIPCJAN

W IEKSZOŚĆ odzieży egipskiej wykonana była z lnu. Zwykli Egipcjanie nosili przepaski biodrowe, a kobiety – proste, jednocześnie suknie ze zgrzebnego płótna lnianego. Żołnierze ubierali lniane spodniczki.

Ludzie zamożni nosili stroje ze znacznie delikatniejszego płótna, które obłodziły ciało. Kobiety paradowały w eleganckich, plisowanych sukniach i płaszczach. Osoby obu płci stosowały mocny makijaż i nosiły błyszczącą biżuterię.

Obuwie Egipcjan były sandały wykonane z trzciny papirusowej, która rośnie nad Nilem.

ŻYCIE CODZIENNE

Kapłan w skórze
lamparta

Mąż i żona
w perukach

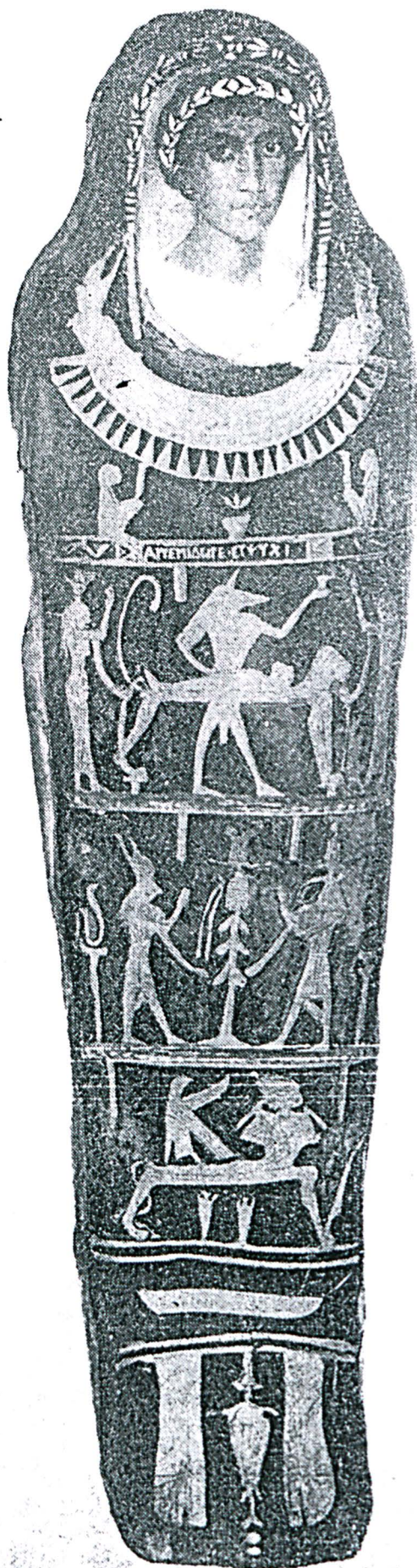
MAŻ I ŻONA
Urzędnik z żoną i kapłanem,
ok. 1200 r. p.n.e. Wszyscy troje są
odziani w luźne lniane stroje.

- CZY WIESZ, JAKI
JEST CZAS
PRZYSZŁY OD
SŁOWA FARAON?
- MUMIA!

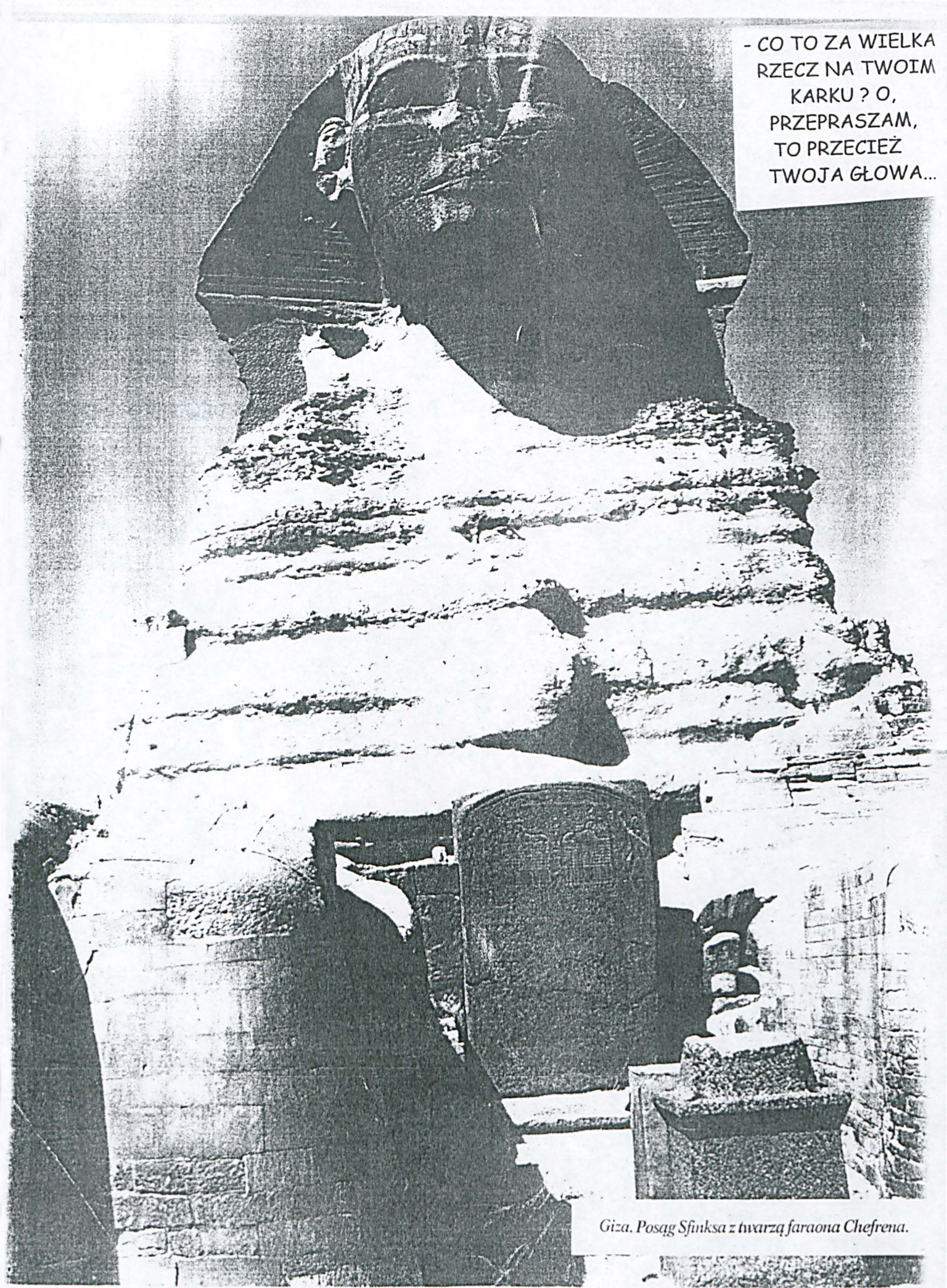
W CZASIE ZAWIJANIA
W BANDAŻE MÓWI
MUMIA DO MUMII:
- ALE JESTEM
ZAKRĘCONA!

- DLACZEGO MUMIE
ZAWIJANO
W BANDAŻE Z LNU
- BO W EGIPCIE NIE
LUBILI OWIJAĆ NICZEGO
W BAWELNE.

-ZA CO MUMIE
RZUCAŁY KLATWY
NA RABUSIÓW?
-ZA TO, ŻE ZABIERALI
IM KOSMETYKI!

- CO TO ZA WIELKA
RZECZ NA TWOIM
KARKU ? O,
PRZEPRASZAM,
TO PRZECIEŻ
TWOJA GŁOWA...

Giza. Posąg Sfinksa z twarzą faraona Chefrena.

Uwaga! Uwaga! Uwaga! Uwaga! Uwaga!

- KIM BYŁA JEDYNA OSOBA, KTÓREJ FARAON MUSIAŁ ODDAĆ KORONĘ?
- JEGO FRYZJEREM

- JAK SIĘ NAZYWAŁ WSZĘDOBYLSKI FARAON?
- TU-I-TAM ON!

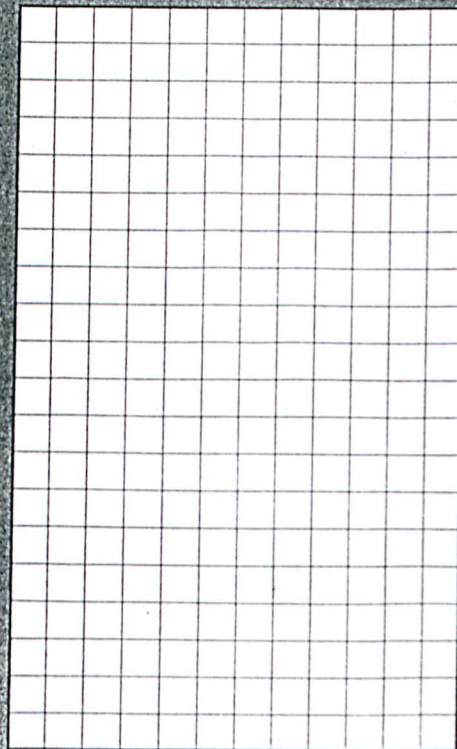
Wielki konkurs!!!

Do wygrania cenna nagroda gra komputerowa „Faraon”. Zasady konkursu zamieszczamy poniżej. Wykonane prace prosimy składać u kolegi Marcina Kurianowicza z klasy I H Publicznego Gimnazjum nr 3 w terminie do 26.11.2001.

JAK NAMALOWAĆ FARAONA?

W okresie Starego Państwa powstały zasady, obowiązujące w sztuce egipskiej przez następne trzy tysiące lat. Dzięki nim rozpoznajemy, że dzieło pochodzi właśnie z Egiptu. Popatrz na wizerunek faraona (ma ptasią głowę, bo przedstawiony jest pod postacią boga Horusa). Nałożyliśmy na niego siatkę kratek, według proporcji stosowanych w Egipcie. Spróbuj na wolnych kratkach narysować własnego faraona, kierując się podstawowymi zasadami egipskich artystów, które wypisaliśmy obok. Prezentujemy też profile kilku egipskich bogów.

1. Stojąca postać faraona powinna być wysoka na 18 kratek
2. Siedzący faraon będzie wysoki na 14 kratek
3. Wysokość głowy z fryzurą zajmuje 2 kratki, a 4 kratki – korona
4. Szerokość ramion – 5 krutek
5. Długość nogi z biodrem (czyli od stopy do pasa) – 8 krutek
6. Wysokość tułowia – 4 kratki
7. Szerokość bioder – 2 kratki
8. U postaci siedzącej wymiary od pasa w górę pozostają niezmielone, natomiast długość uda wynosi 5 krutek, a łydki (od stopy do kolana) – 4 kratki
9. Głowe zawsze rysujesz z profilu, ale jedyne widoczne oko tak, jakbyś je oglądał z przodu!
10. Bogowie są zwykle dwa lub trzy razy więksi od faraona
11. Zwykli ludzie muszą mieć rozmiar dwa razy mniejszy od faraona.

Anubis

Hathor

Horus

Ozyrys

Ptah

Seth